

UCHWAŁA Nr XIX/ 201 /2020
Rady Powiatu Mieleckiego
z dnia 16 lipca 2020 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 20 kwietnia 2020 roku

Działając na podstawie art. 16a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku poz. 920) oraz art. 229 pkt 4, 237, 238, 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku poz. 256)

Rada Powiatu Mieleckiego
uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 20 kwietnia 2020 roku na działania Wicestarosty Powiatu Mieleckiego z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu Mieleckiego do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

M. Paprocki
Marek Paprocki

Uzasadnienie

W dniu 21 kwietnia 2020 r. do Starostwa Powiatowego w Mielcu wpłynęła skarga z dnia 20 kwietnia 2020 r. [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] na działania Wicestarosty Powiatu Mieleckiego Pana Andrzeja Bryły podjęte w następstwie podjęcia Uchwały Nr 72/496/2020 Zarządu Powiatu Mieleckiego z dnia 12 marca 2020 r. w sprawie wystąpienia do Podkarpackiego Kuratora Oświaty o opinię w przedmiocie odwołania [REDAKTOWANE] ze stanowiska [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz w związku z medialnymi doniesieniami formułowanymi w tym przedmiocie przez Pana Andrzeja Bryłę.

W związku ze stanem epidemii ogłoszonym z powodu COVID-19 stosownie do art. 15zrzr ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 568 z późn. zm.) bieg terminu przewidzianego przepisami prawa administracyjnego nie rozpoczynał się, a rozpoczęty ulegał zawieszeniu na ten okres, stąd też skarga [REDAKTOWANE] rozpoczęła swój bieg dopiero po upływie 7 dni od dnia wejście w życie ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. z 2020 poz. 875).

Stosownie do art. 16a ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym w celu rozpatrywania skarg na działania zarządu powiatu i powiatowych jednostek organizacyjnych, rada powiatu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Przewodniczący Rady Powiatu w dniu 29 maja 2020 roku, po otrzymaniu stosownych wyjaśnień od Starosty Powiatu Mieleckiego skierował zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym oraz § 66 Statutu Powiatu Mieleckiego przyjętego Uchwałą Nr XXV/222/2013 z dnia 20 marca 2013 roku z późn. zm. przedmiotową skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, celem zbadania i przygotowania projektu uchwały Rady Powiatu Mieleckiego wraz z uzasadnieniem.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2020 r. oraz na posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2020 r. po szczegółowym przeanalizowaniu skargi wypracowała projekt uchwały wraz z uzasadnieniem uznając skargę za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do projektu uchwały.

W tym miejscu należy wskazać, iż trudno jest jednoznacznie odnieść się w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty do stanowiska zaprezentowanego przez ██████████ w skardze. Stroną postępowania przed PFRON był ██████████ reprezentowany przez dyrektora w osobie ██████████. Jest to realizacja zapisu zawartego art. 21 ustawy o rehabilitacji, który stanowi, że Stroną postępowania przed PFRON jest pracodawca. W konkretnym stanie faktycznym pracodawcą jest ██████████ w imieniu którego działa dyrektor i to dyrektor był jedynym uprawnionym do podjęcia decyzji o ewentualnym „wejściu w spór administracyjny” z PFRON. Etatowy członek Zarządu, wiedział o sprawie, lecz merytorycznie jej nie prowadził.

Konsekwencją takiego stanu rzeczy było udzielenie przez dyrektora wybranemu przez siebie radcy prawnemu pełnomocnictwa procesowego. Kwestią oceny pozostaje stopień prawdopodobieństwa przegrania czy też wygrania sprawy administracyjnej, z uwagi na istniejące rozbieżności w orzecznictwie administracyjnym.

Przechodząc do dalszych twierdzeń ██████████ zawartych w skardze, iż cyt. „Na podstawie przepisu art. 10 ust. 1 pkt 4 po, na polecenie organu prowadzącego udzieliłam radcy prawnemu Starostwa Powiatowego w Mielcu pełnomocnictwa do reprezentowania ██████████ w postępowaniu odwoławczym. Adresem do korespondencji jaki wskazał pełnomocnik było Starostwo Powiatowe w Mielcu. Radca prawny Starostwa Powiatowego w Mielcu wniósł odwołanie” należy wyjaśnić, iż przywołany przez ██████████ dyrektor art. 10 ust 1 pkt 4 ustawy Prawo oświatowe wskazujący, iż do zadań organu prowadzącego szkołę lub placówkę należy m.in. zapewnienie obsługi administracyjnej, w tym prawnej, obsługi finansowej i obsługi organizacyjnej, nie oznacza tego, że organ prowadzący zapewnia reprezentację przez profesjonalnego pełnomocnika zatrudnionego przez organ prowadzący w sprawach prowadzonych przez ██████████ Stanowisko takie wyrażone zostało również w komentarzu do ustawy Prawo Oświatowe pod redakcją ██████████. Zakres obowiązków radców prawnych zatrudnionych w Starostwie Powiatowym, nie obejmuje obsługi prawnej szkół i placówek, dla których jest organem prowadzącym. Poza tym zatrudnieni w starostwie radcy prawni podlegają bezpośrednio Staroście. Przywołany artykuł 10 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawa Oświatowego nie daje żadnemu Dyrektorowi szkoły czy placówki prawa bezpośredniego zlecenia radcy prawnemu

zatrudnionemu w starostwie przygotowywania opinii prawnej czy reprezentowania szkoły lub placówki przed Sądami.

Reasumując, w zebranych materiałach nie ma polecenia organu prowadzącego nakazującego udzielenia przez [REDAKTOR] dyrektor pełnomocnictwa procesowego, ani też polecenia dla radcy prawnego w zakresie reprezentowania [REDAKTOR] w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym a wskazany do korespondencji adres Starostwa Powiatowego w Mielcu potwierdza jedynie fakt, że Pełnomocnictwo zostało udzielone radcy prawnemu będącemu jednocześnie pracownikiem Starostwa.

Odnosząc się do korespondencji o której mowa na str. 5 skargi:

Prawdą jest, że umocowany przez [REDAKTOR] pełnomocnik procesowy nie dochował terminu. Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2020 r. Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej stwierdził uchybienie terminowi do wniesienia odwołania, jako złożonemu przez radcę prawnego dwa dni po terminie. Na postanowienie to przysługiwała skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z 30 - sto dniowym terminem na jej wniesienie. W tym miejscu należy zgodzić się ze [REDAKTOR] która wskazuje we wniesionej skardze, że stroną postępowania jest jednostka organizacyjna Powiatu Mieleckiego, tj. [REDAKTOR] w imieniu którego działa dyrektor. Tym samym dyrektor podejmuje działania w imieniu i na rachunek placówki. Mając powyższe na uwadze wszelki dalsze czynności w sprawie mogły być podjęte wyłącznie przez dyrektora w tym też przez umocowanego przez dyrektora pełnomocnika. Nic nie stało na przeszkodzie, aby [REDAKTOR] nie mogła powołać do sprawy innego wybranego przez siebie pełnomocnika procesowego. Jak to zostało wcześniej wyjaśnione radca prawny Starostwa działa w imieniu i reprezentuje starostwo. Wszelkie ewentualne inne działania w tym w imieniu jednostek organizacyjnych Starostwa są wykonywane przez radców Starostwa jedynie na wyłączny wniosek dyrektora danej jednostki zaakceptowany przez organ prowadzący.

Podsumowując: [REDAKTOR]

[REDAKTOR] wskutek swojego działania i braku nadzoru nad prowadzonym postępowaniem administracyjnym spowodowała brak możliwości rozstrzygnięcia przez Sąd w sprawie zasadności wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Doprowadziła w ten sposób do wydania prawomocnej decyzji administracyjnej, na podstawie, której kierowana przez [REDAKTOR] jednostka była zobowiązana zapłacić kwotę 31.214 zł (składki wraz z odsetkami).

Dyrektor nie podjęła żadnych działań zmierzających do zapobieżenia naliczenia odsetek za zwłokę w uregulowaniu płatności na PFRON.

Ponadto działania podejmowane przez Pana Andrzeja Bryła Wicestarostę w zakresie doprowadzenia do dostosowania arkusza organizacyjnego do obowiązujących przepisów prawa przez dyrektora [REDAKTOWANE] o których pisze w skardze, jest rzetelnym realizowaniem swoich obowiązków przynależnych organowi prowadzącemu.

Dodatkowo należy wskazać, że w międzyczasie, kiedy niniejsze postępowanie skargowe z uwagi na COVID zostało zawieszona, Zarząd Powiatu Mieleckiego Uchwałą Nr 82/533/2020 z dnia 6 maja 2020 r. odwołał [REDAKTOWANE] ze stanowiska [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]. [REDAKTOWANE] wystąpiła do Wojewody Podkarpackiego oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z wnioskiem o stwierdzenie nieważności Uchwały Nr 82/533/2020 Zarządu Powiatu Mieleckiego. Oznacza to, że przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym toczy się obecnie postępowanie o stwierdzenie nieważności uchwały Zarządu Powiatu Mieleckiego w tej sprawie.

W związku z tym, iż Skarga w postępowaniu sądowoadministracyjnym jest środkiem kontroli w sensie sformalizowanym nie może więc być wniesiona do aktów administracyjnych wymienionych w art. 3 §2 pkt 1-7p. p. s. a. tj. decyzji, postanowień, aktów prawa miejscowego, aktów nadzoru, innych aktów lub czynności organów administracji dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, pisemnych interpretacji przepisów prawa podatkowego. Sąd administracyjny nie jest zatem właściwy do rozpatrywania skarg, których przedmiotem jest krytyka nienależnego wykonywania lub organizacji zadań przez organy, ich pracowników, skarg podnoszących zarzuty wadliwej działalności organu, wyrażających niezadowolenie z jego pracy, a więc tzw. Skarg powszechnych (obywatelskich) wymienionych w art. 227 k. p. a., wnoszonych na podstawie przepisów Działu VIII K. p. a. Stąd też w zakresie właściwości organów administracyjnych nie pozostaje sposób załatwienia powszechnej skargi przez uprawniony organ. W niniejszej sprawie załatwienie skargi nastąpiło na podstawie art. 229 pkt 4 K. p. a. tj. przez Radę Powiatu. Ponadto należy wskazać, że podjęcie takiej uchwały załatwiającej skargę obywatelską nie może być kwestionowane na podstawie przepisów regulujących skargi na uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego tj. na podstawie art. 87 ust.1 ustawy o samorządzie powiatowym.

Mając powyższe na uwadze, iż zgodnie z art. 229 pkt 4 k.p.a. do rozpatrzenia skargi na działania zarządu powiatu oraz starosty, jak również kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych, za wyjątkiem spraw

określonych w pkt 2 jest rada powiatu, oznacza to, że skarga [REDAKTOWANE] z dnia 20 kwietnia 2020 r. została potraktowana jako skarga obywatelska czyli skarga, której przedmiotem może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy, albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw i jako taka stanowiła przedmiot rozpoznania przez Komisje Skarg, Wniosków i Petycji.

W wyniku przeprowadzonej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci skargi [REDAKTOWANE], pisemnych wyjaśnień Starosty Powiatu Mieckiego oraz w nawiązaniu do szczegółowych wyjaśnień udzielonych podczas posiedzenia Komisji ustalono, że zarzuty dotyczące działania Wicestarosty Powiatu Mieckiego Andrzeja Bryły postawione w przedmiotowej skardze z dnia 20 kwietnia 2020 roku należy uznać za bezzasadne.

Zgodnie z art. 239 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

M. Paprocki
Marek Paprocki